

O stea din cer...

Eugenia Calancea

Cum ar fi să ai în suflet dor,
Atunci când nu te simți bine,
Dar cerul nu are niciun nor
Și totuși vin crizele de suspine.

Acestea vin din singurătate,
Pe care o simți cu greu zi de zi,
E bun un ajutor de la societate,
Să-ți lumineze chipul orice-ar fi.

Dar gânduri noi răsar în noapte,
Iar cei mai rău apare des în vis,
Izvorând din murmur prelung de șoapte,
Aș vrea a Domnului înger trimis.

Uneori mai simți în suflet câte-o văpaie,
Iar gându-ți zboară afară ca o făclie,
E la fel ca atunci când împletești din paie
Cu multă pricepere o pălărie.

Nu vreau ca nimeni să cunoască,
Lipsa parfumului ce mă-ndulcea,
S-ajungi să stai la fereastră,
Să vezi tinerețea care mă-ncânta.

Curând va pica o stea din cer,
Ușoară ca nimeni să n-o atingă,
În ea sunt eu cu-al meu mister,
Iubirea voastră să n-o stingă.